

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010381
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5920010381.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2024 prejednal odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/81/2020-598 zo dňa 11.1.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/81/2020-598 zo dňa 11.1.2023 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodený spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že:

1.) dňa 29.5.2019 v presne nezistenom čase v dopoludňajších hodinách, pravde-podobne medzi 11.23 h a 11.32 h, nezisteným spôsobom prekonal bez použitia zjavného násillia cylindrickú vložku na zatvorených a zamknutých dverách vedúcich do pracovne na 3. poschodí budovy Internej kliniky Ústrednej vojenskej nemocnice SNP Ružomberok – FN na ul. gen. M. Vesela 21 v Ružomberku, následne vošiel do nezamknutej šatníkovej skrine, odkiaľ z vrecka bundy odcudzil pánsku koženú peňaženku hnedej farby, patriacu poškodenému B. C. D., nar. XX.XX.XXXX, v ktorej sa nachádzala hotovosť v sume 50,- Eur, platobné karty E. E., a. s., F. G. H., a. s., a A. H. E., I., vodičský preukaz, občiansky preukaz, európsky vodičský preukaz, všetko na meno B. C. D., ďalej GRID karta E. E., I., preukaz poistenca VŠZP, vernostné karty Tesco, Lekáreň Dr. Max, Shell, OMV a GOPASS, identifikačné údaje k bankovým účtom poškodeného, permanentky do Relax štúdia Ružomberok na masáže v hodnote 100,- eur a permanentka na vstup do fitnesscentra v hodnote 14,40 eur, následne toho istého dňa 29.5.2019 o 11:54:22 h prostredníctvom platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydananej k osobnému účtu poškodeného v E. E., I., č. IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vybral z bankomatu E. E., I., pri predajni COOP Jednota v Liptovskej Osade, okres Ružomberok, sumu 500,- eur v hotovosti, pričom vzápätí v čase od 11:55:12 h do 11:56:35 h sa ešte s touto kartou pokúšal vybrať sumy 600,- eur, 300,- eur a 100,- eur, ktoré mu však bankomat nevydal z dôvodu prekročenia výberového limitu, následne v čase od 11:58:13 h do 12:01:44 h prostredníctvom platobnej karty VISA CLASSIC č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydananej k účtu poškodeného v F. G. H., a. s., č. IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, uskutočnil z toho istého bankomatu v Liptovskej Osade spolu 6 výberov peňažnej hotovosti po 200,- eur, potom sa presunul do Banskej Bystrice, kde toho istého dňa v čase o 12:51:16 h z bankomatu F. G. H., I., na námestí Ľ. Štúra vybral prostredníctvom platobnej karty VISA CLASSIC č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z účtu č. IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu 100,- eur v hotovosti, ďalej sa v čase o 12:52:06 h a 12:52:48 h s touto platobnou kartou ešte dvakrát neúspešne pokúsil vykonať výber sumy 200,- eur z toho istého bankomatu, ktorý mu peňažnú hotovosť nevydal z dôvodu prekročenia stanoveného limitu, následne v čase

o 12:54:30 h a 12:55:16 h prostredníctvom platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX, vydanej k účtu poškodeného v A. H. E., I., č. IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, uskutočnil z toho istého bankomatu 2 výbery peňažnej hotovosti po 500,- eur, v čase o 12:53:59 h, 12:56:13 a 12:56:28 sa ešte neúspešne pokúsil vykonať výber súm 500,- eur, 100,- eur a 100,- eur, čo sa mu nepodarilo, keď predtým sa v čase o 12:42:05 h pokúsil prostredníctvom platobnej karty VISA CLASSIC č. XXXXXXXXXXXXXXXX vybrať sumu 200,- eur aj z bankomatu A. H. E., I., na ul. J. Kráľa 2 v Banskej Bystrici, ktorý mu peňažnú hotovosť nevydal z dôvodu prekročenia stanoveného limitu, týmto konaním obvinený spôsobil poškodenému B. C. D., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko v Ružomberku, Hviezdoslavova 8, celkovú škodu vo výške najmenej 2 850,- eur,

2.) dňa 18.7.2019 v presne nezistenom čase v dopoludňajších hodinách, pravde-podobne medzi 11.30 h a 12.00 h nezisteným spôsobom a predmetom prekonal bez použitia zjavného násilia cylindrickú vložku na zatvorených dverách vedúcich do lekárskej izby na 3. poschodí budovy chirurgickej kliniky v Ústrednej vojenskej nemocnici SNP Ružomberok – FN na ul. gen. M. Vesela 21 v Ružomberku, následne vošiel do priestorov lekárskej izby, odkiaľ z tašky odcudzil poškodenému B. J. K., nar. XX.XX.XXXX, pánsku peňaženku v hodnote 19,90 eur s jeho osobnými dokladmi – občianskym preukazom, vodičským preukazom, kartou zdravotnej poisťovne, dokladmi od osobného motorového vozidla Škoda Octavia, ev. č. L. XXXXX, nezisteným počtom zákazníckych kariet na meno B. J. K., ďalej mu s peňaženkou odcudzil peňažnú hotovosť 30,- eur, 4 ks stravných lístkov v hodnote 3,60 eur za kus, dve platobné karty J. H. a jednu platobnú kartu B., pričom následne s platobnou kartou J. H. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, vydanej k účtu poškodeného č. IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vykonal toho istého dňa 18.7.2019 tri neúspešné pokusy o výber po zadaní nesprávneho PIN kódu, prvý v čase o 12:19:10 h na sumu 100,- eur z bankomatu E. E., I., pri predajni COOP Jednota v Liptovskej Osade a dva pokusy z bankomatu M., I., na ul. Rudohorská 33 v Banskej Bystrici v čase o 13:30:34 h, resp. o 13:30:47 h na sumu po 1 000,- eur, čím spôsobil B. J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v L. N. G., O. XX, škodu vo výške najmenej 64,30 eur,

čím obžalovaný A. B. v bode 1/ spáchal pokračovací zločin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného do 31.7.2019 a v bode 2/ pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Zároveň podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodených B. C. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P., K. X a B. J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. N. G., O. XX, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 11.1.2023 (na č.l. 591 súdneho spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch prokurátor zahlásil voči nemu odvolanie v neprospech obžalovaného. Obžalovaný žiadal rozsudok doručiť.

Z dôvodov podaného odvolania prokurátora (na č.l. 608-609 súdneho spisu) vyplýva, že v jeho úvode poukázal na spôsob rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci a podstatné dôvody jeho rozhodnutia. Pripomenul, že ku skutku v bode 1/ v prípravnom konaní boli zabezpečené z A. H. E., a.s., zo E. E., a.s. a z F., a.s. správy a prehľady o neoprávnených transakciách uskutočnených odcudzenými platobnými kartami s výpismi z účtov poškodeného B. C. D., z ktorých vyplynuli údaje o mieste a čase neoprávnených výberov, resp. o neúspešných pokusoch o výber z bankomatov, prostredníctvom odcudzených platobných kariet po správnom zadaní PIN kódov. Ďalej bol zabezpečený kamerový záznam z priemyselnej kamery umiestnenej pred vchodom do budovy Internej kliniky v ÚVN SNP Ružomberok – FN, po vyhodnotení a zverejnení tohto záznamu na internej sieti MV SR bola osoba na týchto kamerových záznamoch na základe operatívno-pátracej činnosti a miestnej i osobnej znalosti jednoznačne identifikovaná pracovníkmi 3. operatívneho oddelenia OR PZ, OKP Košice ako A. B., nar. XX.X.XXXX, čo vyplýva zo správy tohto policajného útvaru z 8.11.2019. Z predmetného kamerového záznamu aj fotografií vyhotovených z tohto záznamu je zrejmé, že mladý muž oblečený v zeleno-bielej mikine s kapucňou, v tmavých nohaviciach a s tmavou šiltovkou s tromi pruhmi na hlave dňa 29.5.2019

v čase o 11.23 h vchádza do budovy Internej kliniky a v čase o 11.32 z nej odchádza. Na zázname kamery umiestnenej pri bankomate A. H. na ul. C. Q. X v Banskej Bystrici, z ktorého bol dňa 29.5.2019 v čase o 12.42.05 h vykonaný pokus o neoprávnený výber sumy 200,- eur z účtu poškodeného, ako aj na fotografiách vyhotovených z tohto záznamu je pri tomto bankomate v čase o 12.42.18 zachytený úplne identicky oblečený muž, neskôr identifikovaný ako obžalovaný A. B..

Ku skutku v bode 2/ boli v prípravnom konaní vyžiadané z J. H., I. prehľady transakcií platobnou kartou k neoprávneným výberom z účtu poškodeného B. J. K., ktoré poskytli informácie o mieste a čase troch neúspešných pokusov o výber

po zadaní nesprávneho PIN kódu. Ďalej bol zabezpečený kamerový záznam z priemyselnej kamery umiestnenej pred vchodom do budovy Chirurgickej kliniky v ÚVN SNP Ružomberok – FN z 18.7.2019 a vyhotovené z neho fotografie podozrivého muža, oblečeného v modrej mikine, tmavých nohaviciach s tmavou čiapkou so šiltom. Tento záznam bol porovnaný s kamerovými záznamami zaistenými v trestnej veci poškodeného svedka B. C. D., pričom po ich vyhodnotení a zverejnení na internej sieti MV SR bola osoba

na týchto kamerových záznamoch na základe operatívno-pátracej činnosti a miestnej i osobnej znalosti jednoznačne identifikovaná pracovníkmi 3. operatívneho oddelenia OR PZ, OKP Košice ako A. B., nar. XX.X.XXXX, čo vyplýva zo správy tohto policajného útvaru z 11.11.2019. Obhliadka miesta činu v prípade druhého skutku nebola vykonaná vzhľadom

na časový odstup od jeho spáchania po podaní trestného oznámenia. Prokurátor opakovane reaguje na nesprávne a mylné tvrdenie obhajoby, ktoré si osvojil aj okresný súd v odôvodnení oslobodzujúceho rozsudku, že úradný záznam pracovníka 3. operatívneho oddelenia OR PZ, OKP Košice z 31.12.2019 je falzifikát, nakoľko obžalovaného A. B. v uvedený deň

vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice nenavštívil žiadny pracovník OKP. V skutočnosti tento záznam síce vyhotovil N. R. M. s dátumom 31.12.2019, no podľa obsahu sa tento záznam týkal skoršieho vyťažovania obžalovaného, ktoré bolo vykonané dňa 12.11.2019 o 09.10 h., čo pripustil aj sám obžalovaný, a bol z neho vyhotovený záznam s rovnakým obsahom. Príslušníci PZ, ktorých súd vypočul, sa síce snažili napomôcť obžalovanému, ktorý je osobou spolupracujúcou v prospech PZ, a príliš mu nepoškodiť, obaja však jednoznačne potvrdili, že na základe zverejnených fotografií opoznali obžalovaného A. B., resp. na fotografiách na č.l. 85-89 a 106 je zachytený obžalovaný.

O sklone obžalovaného k páchaniu obdobnej, prevažne majetkovej trestnej činnosti svedčia aj viaceré jeho doterajšie odsúdenia, vyplývajúce z odpisu registra trestov, najmä posledné dve právoplatné odsúdenia rozsudkami Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp.zn. 2T/136/2014 z 11.3.2015 a Okresného súdu Prešov, sp.zn. 6T/53/2015 z 1.2.2016 pre prečin neoprávneného vyrobenia a obstarania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f) ods. 3 písm. b) Tr. zák., pričom v prípade posledne označeného právoplatného odsúdenia išlo o rovnaký spôsob spáchania skutku (tzv. modus operandi) ako v prípade oboch žalovaných skutkov. Zo správ bankových a finančných inštitúcií vyplynulo, že obžalovaný nebol klientom žiadnej banky pôsobiacej v SR a nemal zriadený žiadny bankový účet. Jednalo by sa o priveľkú až nereálnu náhodu, ak by obžalovaný podľa kamerových záznamov a bankových listinných dôkazov bol v ten istý deň 29.5.2019 a v priamej časovej nadväznosti najprv v budove Internej kliniky a následne by sa nachádzal v blízkosti bankomatov v Liptovskej Osade a v Banskej Bystrici, z ktorých boli v tom čase vykonané viaceré výbery a pokusy o výber peňažnej hotovosti prostredníctvom odcudzených platobných kariet, a pritom by nemal s touto krádežou a neoprávneným použitím platobných kariet vôbec nič spoločné. To isté platí aj vo vzťahu k druhému skutku obžaloby. Na rozdiel od názoru prvostupňového súdu má za to, že existuje ucelená reťaz prevažne nepriamych dôkazov,

na základe ktorých súd mohol jednoznačne ustáliť zavinenie obžalovaného na spáchaní žalovaných skutkov. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý oslobodzujúci rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. predmetnú vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súčasťou spisu nie je vyjadrenie obžalovaného k odvolaniu prokurátora.

Verejně zasadnutie o odvolaní na krajskom súde bolo vykonané v súlade so zákonom v neprítomnosti obžalovaného s tým, že obžalovaný sa písomne vyjadril, že sa nechce zúčastniť verejného zasadnutia (§ 293 ods. 7 Tr. por.). Prokurátor v konečnom návrhu žiadal podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušiť napadnutý oslobodzujúci rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. predmetnú vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodov uvedených v odvolaní. Obhajkyňa obžalovaného

zotrvala na argumentácii prednesenej pred prvostupňovým súdom a navrhla procesný postup podľa § 319 Tr. por. – odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané riadne a včas, v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. na to určenom súde, bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. a) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti podľa § 311 ods. 1 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa ust. § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov odvolania prokurátora a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd považuje rozsudok prvostupňového súdu vo všetkých jeho výrokoch za zodpovedajúci stavu veci a zákonu. Zároveň v procesnom postupe súdu nevzhliadol žiadne porušenie predpisov o konaní, ktoré by mali dopad na zistenie skutkového stavu veci a zabezpečenia spravodlivého rozhodnutia vo veci.

Postup, ako aj rozhodnutie prvostupňového súdu po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku bol v intenciách vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu.

Pre úplnosť sa žiada uviesť, že predmetná vec už raz bola predmetom prieskumu odvolacieho súdu na podklade odvolania obžalovaného. Uznesením Krajského súdu v Žiline, č.k. 1To/61/2021-481 zo dňa 22.3.2022 bol zrušený rozsudok prvostupňového súdu, č.k. 1T/81/2020-387 zo dňa 21.6.2021. V tomto skoršom rozhodnutí krajský súd poukázal na nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k jednotlivým čiastkovým útokom. Najmä uviedol, že súd má odôvodniť celé konanie obžalobného, ktoré mu je obžalobou kladené za vinu, t.j. od neoprávneného zmocnenia sa peňažníkov vlámaním sa do pracovni až po neoprávnené použitie jednotlivých platobných kariet v logickej nadväznosti vykonaných a prezentovaných dôkazov, ktoré vedú bezpečne k záveru, že to bol práve obžalovaný, ktorý si prisvojil cudziu vec, čin spáchal vlámaním a následne neoprávnené použil platobné karty poškodených, čo musí byť zistiteľné a preskúmateľné ohľadom jednotlivých skutkov/ čiastkových útokov zvlášť.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. O tom, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, tento obžalovaný aj spáchal, musí mať súd jednoznačnú istotu a tento musí byť dostatočným spôsobom preukázaný zabezpečenými a vykonanými dôkazmi či už z prípravného konania alebo hlavného pojednávania. Pokiaľ má súd relevantné pochybnosti, že obžalovaný skutok spáchal, nemôže zákonne a spravodlivo rozhodnúť o vine obžalovaného.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatelov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Na základe vykonaného dokazovania v súlade so všetkými zásadami a pravidlami trestného konania nebol v prípade obžalovaného A. B. zabezpečený dostatočný počet, resp. množstvo, či množina a kvalita adekvátnych hodnoverných dôkazov, ktoré by umožnili v súlade s platnou právnou úpravou konštatovať, resp. rozhodnúť o vine tohto obžalovaného bez toho, aby takéto rozhodnutie nevzbudilo pochybnosti o tom, že skutkov, pre ktoré na neho bola podaná obžaloba, sa dopustil práve a jedine obžalovaný. Teda vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutky uvedené v obžalobe spáchal obžalovaný A. B..

Na základe zabezpečených dôkazov existujú indície, isté podozrenie, že obžalovaný je páchatelom stíhaných skutkov vzhľadom na zistené okolnosti, chýba však rozumná istota, ktorá vylučuje akékoľvek pochybnosti o tom, že skutkov sa dopustil obžalovaný. Vykonané dokazovanie neumožňuje vysloviť nepochybný záver, že sa ich dopustil obžalovaný.

Primárne krajský súd konštatuje, súd prvého stupňa vykonal procesne účinným spôsobom všetky dostupné dôkazy a niet rozumnej nádeje na zistenie nových skutkových okolností a zároveň vykonané dôkazy zhodnotil v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa úplne stotožnil s hodnotením týchto dôkazov, a preto v celom rozsahu odkazuje na túto časť odôvodnenia prvostupňového súdu na str. 6-7 napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Treba zvýrazniť, že vo veci absentujú priame dôkazy, ktoré by obžalovaného usvedčovali zo spáchania stíhaných skutkov, a tiež absentuje logická reťaz priamych a nepriamych dôkazov, ktorá by tvorila uzavretý kruh a bezpečne by viedla k záveru, že to bol práve obžalovaný, ktorý spáchal stíhané trestné činy. Obžalovaného neprepájajú s miestom činu žiadne nepriame dôkazy a absentuje aj dôkaz o vlámaní sa do miestností, kde boli platobné karty odcudzené. Zabezpečené kamerové záznamy a fotografie z nich vyhotovené vypovedajú iba o vstupe osoby do budovy kliniky, ktorá bola neskôr operatívnymi pracovníkmi stotožnená ako osoba obžalovaného. Zároveň je potrebné uviesť, že tieto analýzy o stotožnení osoby a neskôr ani výpovede týchto pracovníkov neuvádzajú bližšie informácie, na základe čoho bola táto osoba stotožnená ako obžalovaný. Treba pripomenúť, že tejto osobe nie je vidno do tváre ani na jednej vyhotovenej fotografii. Tieto údaje neboli verifikované iným dôkazom, napríklad znaleckým posudkom z odboru antropológie, zároveň neexistuje prepojenie medzi fotografiami pri vstupe páchatel'a do objektu (zo dňa 29.5.2019 a 18.7.2019) a jedinej snímky vyhotovenej v blízkosti bankomatu z A. H. v Banskej Bystrici

na Ul. Janka Kráľa 2, že ide o tú istú osobu. Len laickým porovnaním postavy osoby zobrazenej na týchto fotografiách podľa názoru krajského súdu sa dá jednoznačne usúdiť, že vzhľadom na stavbu tela snímanej osoby ide o dve rozdielne osoby. Teda absentuje verifikovateľný záver, že osoba na predložených kamerových záznamoch je obžalovaný. Je treba uviesť, že poverený príslušník PZ v prípravnom konaní urobil analýzu kamerových záznamov a túto analýzu od povereného príslušníka veľmi nekriticky prevzal prokurátor. Ďalej je treba dodať, že analýza kamerových záznamov a ich posúdenie operatívnym pracovníkom slúžila ako pracovná verzia pre vyšetrovanie a na ich základe bol vyťažovaný obžalovaný A. B. vo väzbe, čo bolo podkladom vypracovaných úradných záznamov. Druhý v poradí vypracovaný úradný záznam bol spochybnený, keď bolo jednoznačne vyvrátené z predloženého zoznamu návštev, že dňa 31.12.2019 nikto z operatívnych pracovníkov nebol za obžalovaným vo väzbe, ale bol spochybnený aj výpoveďou svedka R. M.. Následne orgány činné v trestnom konaní rezignovali na akékoľvek ďalšie vyšetrovanie a zabezpečenie dôkazov a prokurátor tento stav len nekriticky prevzal do obžaloby. Potom aj odvolacie námietky prokurátor založil na zopakovaní takto zadokumentovaného stavu dokazovania vo veci len s tým odôvodnením, že na rozdiel

od vysloveného názoru okresného súdu v meritórnom rozhodnutí, si myslí, že tieto dôkazy sú na uznanie viny postačujúce. Teda do veci neprinesol nič nové, oproti tomu, čo prezentoval pred okresným súdom. Skutočnosť, že obžalovaný má bohatú kriminálnu minulosť a v minulosti sa dopustil aj identickej trestnej činnosti, nie je možné vmiešavať do skutkových zistení a na týchto nemôže byť založená vina. Tieto môžu byť len indíciou smerujúcou k podozreniu.

Suma zabezpečených dôkazov v konaní aj podľa názoru krajského súdu musela nevyhnutne viesť k aplikácii zásady *in dubio pro reo* (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Toto procesné pravidlo vyplýva z ústavnej zásady prezumpcie neviny (čl. 50 ods. 2 Ústavy SR). Princíp prezumpcie neviny v trestnom konaní vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie konkrétne dôkazné bremeno; ak existujú akékoľvek rozumné pochybnosti, nemožno ich vyložiť v neprospech obvineného, resp. obžalovaného, ale naopak, treba ich vyložiť v ich prospech. Pravidlá trestného konania sú preto primárne zamerané na zistenie a potvrdenie toho, či je to skutočne obvinený (obžalovaný), ktorý je vinný zo zakázaného konania. Z princípu prezumpcie neviny vyplýva pravidlo „*in dubio pro reo*“, podľa ktorého ak nie je v dôkaznom konaní dosiahnutá praktická istota o existencii relevantných skutkových okolností, t.j. ak sú prítomné dôvodné pochybnosti vo vzťahu ku skutku či osobe páchatel'a, ktoré nemožno odstrániť ani vykonaním ďalšieho dôkazu, je nevyhnutné rozhodnúť v prospech obvineného. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nie je totiž spôsobilý vytvoriť zákonný predpoklad pre odsudzujúci rozsudok. V predmetnej trestnej veci prokurátor neunesol dôkazné bremeno, a preto adekvátnym procesným postupom bol obžalovaný A. B. oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že nie je možné nepochybne, t.j. bez rozumných pochybností ustáliť, že na základe zabezpečených dôkazov je páchatel'om stíhaných skutkov práve poškodený. Práve z týchto dôvodov bolo namieste uplatnenie zásady „*in dubio pro reo*“ a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti, vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nielen o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť ten, ktorý je pre obvineného najpriaznivejší, pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Odvolací súd teda uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by jednoznačne a nepochybne usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Za takejto situácie krajský súd dospel k jednoznačnému záveru, že vo vykonanom trestnom stíhaní neboli zhromaždené také dôkazy, ktoré by odôvodňovali záver o uznaní viny obžalovaného. Pre uvedené skutočnosti krajský súd prijal záver, v zmysle ktorého v konkrétnom prípade trestného stíhania prokurátor neunesol dôkazné bremeno odôvodňujúce odsúdenie obžalovaného. Odvolací súd preto pri svojom rozhodovaní vyhodnotil zistené pochybnosti v prospech obžalovaného. Z tohto dôvodu rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Pri vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku je súd povinný postupovať pri rozhodovaní o nároku poškodených podľa § 288 ods. 3 Tr. por. Preto výrok o náhrade škody zodpovedá stavu veci a zákonu.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.